

JUBILEUM NUMMER

20 JAAR

Albert
Schweitzergr.

1966 — 1986

Een greep uit 20 jaar Albert Schweitzergroep.

Aan alle oproepen is 'goed' gehoor gegeven.

Wij, als redactie, hebben er toch nog een grote klus aan gehad.

Het fotowerk is verzorgd door Ritsaert Snijder en ook de fotoprijsvraag is met zijn hulp in elkaar gezet.

24 mei is de opening van de nieuwe boerderij, het echte jubileumjaar van de groep is op 23 maart begonnen. 20 jaar bestaat de groep.

We gaan gezellig met elkaar door naar de 25 !

Doen jullie mee?

Doe je best!

de Redactie

20 jaar Albert Schweitzergroep Woerden

Onze altijd ijverige redactie (Willy + Joke) heeft een jubileumnummer uitgebracht. En omdat notulen en groepsblad samen met het fotoarchief de belangrijkste bronnen zijn bij het ophalen van herinneringen aan de goeie ouwe tijd, wil ik graag een bijdrage leveren.

Zoals goede bewaarders van het vorige jubileumnummer weten, ging mijn stukje toen over de diverse verhuizingen en diverse hoogtepunten uit de voorliggende 15 jaar.

Nu wil ik iets schrijven over veranderingen binnen Scouting in de afgelopen 20 jaar. Zo hadden wij tot omstreeks 1973 een strakke opbouw in rangen, welke helaas in sommige districten aanleiding gaf tot militaristische toestanden, dat imago zijn we nu zo goed als kwijt. Het woord discipline heeft niet langer de betekenis van absolute gehoorzaamheid, maar van het nakomen van afspraken/toezeggingen.

De klassieke klassé-eisen/ster-eisen zijn even weggeweest, maar althans in Woerden in aangepaste vorm teruggekomen. Het blijkt bijna onmogelijk te zijn om een zwerftocht te maken zonder kennis van kompas en touwverbindingen.

Een andere belangrijke verandering is het afschaffen van de verplichte broek en pet. Alleen de blouse en groepsdas resteren nog en die zullen wij (om praktische redenen) de eerste jaren nog wel handhaven.

Ook het gebruik van de Nederlandse vlag bij installatie en opening moest het veld ruimen. Na vele en heftige discussies hebben wij besloten om de richtlijnen van de landelijke leidersraad te volgen. Dus alleen waar nadrukkelijk presentatie van Nederlandse Scouts ten opzichte van andere Scouts gewenst is gaat de driekleur omhoog en verder wordt de groepsvlag gebruikt.

Tenslotte lijkt het mij wel aardig om zonder verdere vermelding een opsomming te geven van leiders, leidsters en bestuursleden van de afgelopen twintig jaar, die niet meer actief zijn in de groep.

Mw. Budelman	Dhr. Gerritsen	Mw. van Eijken
Dhr. Brak	Dhr. de Goederen	Alie van Doorn
Ben Oude Wesseling	Marina Oude Wesseling	Hans Verhoeven
Arie Verheul	Annie Compier	Nel van Oostrom
Leni van Maurik	Bep Brey	Bea Vrolijk
Riek Tuytel	Hanneke Gerritsen	Connie de Vogel
Hans Nederend	Evert Dijkstra	Hans van Dijk
René Blankenstein	Mirjam Vergeer	Yvonne Vergeer
Wies Verwey	Sjaak Berends	Sjaak Vroemen
Ans Blankenstein	Ad Blankenstein	Marjan Blankenstein
Hans Beckers	Wil van Aarst	Jaqueline Peek
Ton de Kruyff	Hans Janmaat	Rob Janmaat
Corrie v/d Heuvel	Paula v/d Heuvel	Engel v/d Heuvel
Ben Feiertag	Pim Geels	Hans Berends
Tineke Nederend	Anneke Vollering	Piet Droogers
Jaap Droogers	Kees Gerritse	Dim Gerritse
Bart Hoek	Paul Slingerlandt	Iet Verburg
Cees van Maaren	Marjolein Jellema	Albert Klaassen
Dorotheé Uitewaai	Ria Severs	Jo Delies
Ton Beving	Toos Wijnbergen	Corry Vernooy
Annie Compier	Huib Cluistra	Kees Frederiks
Linda Risseeuw	Ester Risseeuw	Willem Littel
Anneke v/d Zee	Hans van Dijk	Theo Post Uiterweer
Monique ten Have	Trudy ten Have	Otto Klaassen
Paul Kwakkenbos	Ton Dorrestein	Dhr. van Diggelen
Dieteke Cluistra	Iet van Erkel	Rob van Erkel
Jeroen Witmond	Kees van Vliet	Gerard Kwakkenbos
Geert Smits	Frans de Waal	Frits Kroon
Jos Stierhout	Hans Hulswit	Hans Vermeulen
André van Vondelen	Jan van Wijngaarden	Ton Hooijmans
Jos Maess	Gea Sliggers	Ben de Waal

Een hele lijst deze (93) oud leid(st)ers en bestuursleden. Het aardige is dat ik de meeste van deze mensen regelmatig nog eens zie en het is logisch dat er dan ook over Scouting van toen gepraat wordt.

Jaap Landman

JUNI 1966

Leiders verkennergroep Albert Schweitzer officieel geïnstalleerd

WOERDEN — Het spel van ver-
kennen kan sinds donderdagavond in
Woerden officieel worden gespeeld.
De Albert Schweitzergroep is officieel
opgenomen in de Nederlandse Pad-
vindersbeweging. In het bijzijn van
de plaatselijke commissie en een aan-
tal ouders, werden in de Pius X-school
de leiders van de nieuwe groep door
de districtsleiding geïnstalleerd.

Voor deze officiële start waren de
districtscommandant dr. Schneider, z'n
assistent, hopman Van Krimpen de
akela Van Dorp naar Woerden geko-
men.

Voor het front van de troep hield
de districtscommandant een korte toes-
praak, waarin hij zijn vreugde uitte,
dat ook in Woerden weer een groep
van de padvinderij is gestart. Naast
zijn vreugde vond dr. Schneider het
vooral van groot belang dat er men-
sen zijn gevonden, die bereid zijn aan
het spel van verkennen leiding te
geven. De padvinders en welpen
bracht hij onder het oog, dat zij hard
en veel moeten werken om van hun
groep een goede groep te maken.
Daarna installeerde hij hopman Land-
man als de plaatselijke groepsleider.

De assistent-districtscommandant in-
stalleerde vervolgens hopman Oude
Wesseling en vaandrig Verhoeven,
waarna ten slotte akela Van Dorp
akela Oude Wesseling installeerde.

Dr. Schneider bood de groep een
vlag aan, terwijl akela Van Dorp de
Woerdense jongens verraste met een
prachtige totem.

Na de installatie vertelde de districts-
commandant nog het een en ander
over het spel van verkennen en sprak
de hoop uit, dat de Albert Schweit-
zergroep in het district Utrecht een
goede plaats in zal gaan nemen. Ten
slotte gaf hij een inzicht van het werk
en de taak van de plaatselijke com-
missie.

Padvinderij in de belangstelling

Eerste welpen in Woerden geïnstalleerd

Indien er ooit twijfel is geweest of het enthousiaste pogen van een kleine groep mensen om in Woerden een padvinderij te stichten zou slagen, dan is die na woensdagavond wel verdwenen. Ondanks tal van moeilijkheden, die nog lang niet allemaal zijn overwonnen, heeft deze oude, en toch weer nieuwe jeugdbeweging zich een vaste plaats in de gemeenschap verworven.

REEDS EEN WACHTLIJST

Het schuchtere pogen van enkelingen sloeg aan bij een grote groep jongens, die dolgraag het spel van verkennen wilden gaan beoefenen. Zij kwamen, al had de beweging voorlopig bitter weinig te bieden.

Er kwam een groep verkenners en er waren leiders. Er waren ook jonge vrouwen, die zich wilden bemoeien met de basis van de padvinderij, de welpen. En nu, na een half jaar, is het zover, dat er een wachtlijst moet worden aangelegd.

De jongens hebben nog geen hoofdkwartier. Er wordt gewerkt onder moeilijke omstandigheden. De welpen kwamen bij elkaar in een oude schuur (beschikbaar gesteld door de gemeente). Die schuur is inmiddels bijkans in elkaar gestort. Maar men gaat door en het enthousiasme is groot.

Dat volhouden, die vreugde die jong en oud beleeft aan het spel van verkennen, heeft tot resultaat gehad dat woensdagavond een eerste, grote groep welpen is geïnstalleerd. Dat gebeurde dan in het bijzijn van burgemeester B. H. G. ter Haar Romeny en de districtscommissaris van de verkenners in het district Utrecht.

SNEL GEGROEID

Het kleine begin, zo vertelde de voorzitter van de groepscommissie, drs. Brak, is gegroeid tot een organisatie van 25 verkenners en 25 welpen. Een resultaat, zo zei hij, dat alleen kon worden bereikt, doordat men beschikt over een uitstekend stel leiders.

Het kon niet anders of de heer Brak schonk

ook aandacht aan het huisvestingsprobleem voor verkenners en welpen. Voor de welpen heeft men (voorlopig) iets gevonden. De verkenners staan bij wijze van spreken op straat. Bij het gemeentebestuur bestaat volledig begrip voor de moeilijkheden, drs. Brak begreep, dat ook het gemeentebestuur niet in een handomdraai een gebouw ter beschikking kan stellen.

Wel sprak hij de hoop uit, dat als de gemeente nog eens een openbaar gebouw in bezit krijgt (drs. Brak liet de naam kazerne vallen), men aan het jeugdwerk zal denken.

Tot slot belichtte hij de taak van de plaatselijke commissie. Nadat een leidster, mejuffrouw Copier was geïnstalleerd, werd een grote groep welpen „verheven” tot wolven. Dat ging gepaard met het zingen van vreugde-liederen en spel. Elke welp kreeg een embleem met wolfskop en een insigne.

Daar de Woerdense groep de naam draagt van dr. Schweitzer, was een kennis van deze grote man, de heer Van Ardennen uit Dordrecht naar Woerden gekomen om over deze unieke persoon te vertellen.

Een film over de verkenners en verkennersrij sloot de geslaagde avond af.

23 JULI 1966

De eerste verkenners geïnstalleerd

Bij de padvinderij werden op zaterdag 23 juli in het voorlopige clubhuis aan de Utrechtsestraatweg de eerste verkenners geïnstalleerd, nl. Kees en Peter van der Wal, Johnny Mur en Frans Verhoeven. Hopman Oude Wesseling kon tot zijn vreugde talrijke ouders verwelkomen. Hij drukte de verkenners op het hart dat het uniform verplichtingen schept.

Ook de plaatselijke commissie was vertegenwoordigd. Namens deze sprak de voorzitter drs. J. A. W. Brak de aanwezigen toe. Hij benadrukte dat deze eerste installatie een belangrijk moment was in de geschiedenis van de groep en zag de toekomst met vertrouwen tegemoet. Tenslotte merkte drs. Brak op dat de plaatselijke commissie zijn uiterste best zou doen om zo spoedig mogelijk een definitief onderkomen te scheppen, waarna hij de nieuwe verkenners geluk wenste.

Dankzij steun van de gemeente **Woerdense padvinders snel in prachtig hoofdkwartier**

WOERDEN — In nog geen 1½ jaar tijd heeft de padvinderij zich in deze stad ontwikkeld tot een volwaardige beweging. Gestart met een klein groepje, zijn er nu meer dan zestig verken- ners en welpen. Begonnen in een kippenhok, opende men zaterdag met veel trots 'een prachtig hoofdkwartier. Een groei die niet alleen overal in de padvinders- beweging met bewondering werd gevolgd, maar in tal van troepen is men jaloers op Woerden.

Dat het in Woerden zo vlot is ge- gaan, dankt de vasthoudende plaatse- lijke commissie en de enthousiaste leiding aan de bijzonder vlotte mede- werking van het gemeentebestuur en in het bijzonder aan de manier waar- op burgemeester Ter Haar Romeny zich persoonlijk het lot van de pad- vinderij heeft aangetrokken. Daar- door heeft de padvinderij de beschik- king gekregen over een deel van het jeugdcentrum Houttuin Sluipwijk en zaterdagmiddag opende burgemeester Ter Haar Romeny officieel dat hoofd- kwartier.

Toch zorgen

Bij alle dankbaarheid — en zijn verbazing om de snelle groei — moest drs. Brak, de voorzitter van de plaatselijke commissie, tot zijn spijt bekend maken, dat er voor de welpen nog steeds een wachtlijst bestaat. Nu niet omdat men geen ruimte heeft, maar omdat er onvoldoende leiding is. De akela heeft 36 welpen — dat is al te veel — en pas als de staf kan worden uitgebreid, kunnen er meer welpen worden toegelaten.

In een korte toespraak — waarin

hij de hem gebrachte hulde doorgaf aan zijn rechterhand, de heer Bremer — liet burgemeester Ter Haar Rome- ny duidelijk blijken een warm hart te hebben voor de jeugd en voor de padvinderij in het bijzonder. Met een persoonlijk geschenk liet hij dit tot uiting komen en met een forse zwaai met een bijl hakte hij een touw door, waardoor het bord „Albert Schweit- zergroep" naar bereiden tuimelde.

Voor meisjes

De heer Van der Veen van het algemeen hoofdkwartier stipte in zijn toespraak aan, dat er in Woerden nog steeds de lacune is, dat er niets voor de meisjes gebeurt. Hij vroeg aan- dacht voor een padvindstersgroep. De

aanbieding van het portret van Ba- den Powell liet hij vergezeld gaan met de wens, dat men ook in Woer- den het goede spoor zal blijven vol- gen.

De heer Van Dorp, van het district Utrecht, gaf de Woerdense leiding het grootst mogelijke compliment door de verzuchting te slaken: Waren alle troepen maar zo goed als die van Woerden. Hij was vooral ingenomen met de grote belangstelling van de ouders.

„Eetfeest” op eerste lustrum Albert Schweitzergroep

WOERDEN — De Albert Schweitzergroep heeft vrijdag en zaterdag haar eerste lustrum gevierd, een feest dat ondanks de gestaag vallende regen een groot succes geworden is.

Op vrijdagavond is zelfs het kampvuur doorgegaan. In de welpenwet staat immers dat een padvinder moedig is! Op de zolder — het hoofdkwartier — van de boerderij Houttuin Sluipwijk hebben ongeveer vijftig welpen hun slaapzak of luchtbed gespreid, terwijl de verkeners buiten in tenten hebben geslapen.

Het was nat, dat wel. De „benedenbewoner's” hadden hun medewerking verleend en vroeg gesloten, een bewijs dat de samenwerking met deze zo verschillende jeugdgroepen uitstekend is. Voor de zaterdag waren ook de ouders uitgenodigd en de belangstelling was fijn.

Een gezellige drukte heerste er onder het grote zeil dat buiten voor de regen gespannen was en waaronder een groot houtskoolvuur een enorme barbecue (zie foto) was gemaakt. Voor het eetfeestijn werden veertig kippen soldaat gemaakt, terwijl tien kilogram bloem werd omgezet in pannekoeken. Tegen vier uur was het eten voorbij, alles op en het eerste lustrum gevierd.

De groep mag zich gelukkig prijzen zo'n enthousiast leiders-team te hebben, mensen die ook buiten de spelmiddagen zo'n groot deel van hun vrije tijd aan de voorbereidingen besteden. Zonder hen zou er nooit een lustrum gekomen zijn.

Voorbij is dat zorgen nog niet want op korte termijn begint het zomerkamp. Het zou wel fijn zijn als Pluvius dan verstek laat gaan.

Bezwaren tegen verhuur boerderij Houttuin Sluipwijk

„Een aanfluiting voor de Middellandpolder“

WOERDEN - „Ik ben beslist niet tegen enige activiteit van de Albert Schweitzer-groep die een onderkomen heeft in de boerderij Houttuin Sluipwijk. Maar zal mijn stem niet geven om dit vervallen gebouw voor de tijd van drie jaar te verhuren aan de padvinderij. Het is een aanfluiting voor de gehele Middellandpolder, waar bedrijven voor miljoenen guldens aan kantoorcomplexen hebben gebouwd en dit schandallige ding te laten staan. Bovendien heb ik uit rapporten van de directeur gemeentewerken gelezen dat de boerderij in een zeer slechte staat verkeert. Iedere cent, of wij als gemeente die nu beschikbaar stellen of de padvinderij zelf, om dat gebouw te herstellen is weggegooid. Aan het hele ding is geen eer te behalen.“

Deze kernachtige uitspraken kwamen uit de mond van de heer A. Groen (KVP) tijdens de vorige week vrijdagavond gehouden commissievergadering Openbare werken, toen de verhuur van de boerderij aan de Albert Schweitzergroep ter sprake kwam. De overige commissieleden bleken het na een langdurig debat met de heer Groen eens te zijn zodat locoburgemeester Verhoef besloot dit voorstel terug te nemen en opnieuw te onderzoeken of er andere mogelijkheden voor de padvinderij zijn te vinden.

Alternatief

Een alternatief werd hem overigens al door de heer Groen zelf gegeven toen deze wees op de twee in aanbouw zijnde houten verenigingsgebouwen aan de Singel van de duivensportverenigingen. „Waarom“, zo vroeg hij zich af, „is iets dergelijks ook niet voor de padvinderij mogelijk.“

De boerderij Houttuin Sluipwijk zelf zag de heer Groen het liefst zo snel mogelijk tegen de grond gaan. Hij gaf niettemin de voorzitter alsnog in overweging aan tafel te gaan zitten met de twee gegadigden die het college destijds hebben verzocht op de plaats waar nu de „bouwval“ staat een horecabedrijf te beginnen.

„Met het dan vrij komende geld kunt u misschien de padvinderij op een andere en meer verantwoorde wijze helpen“, aldus de heer Groen.

Ook ir. Klooster (KVP) zag liever dat de padvinderij een boerderij kreeg toegewezen die het opknappen waard is. „We hebben dat in het verleden geprobeerd“, aldus loco-burgemeester Verhoef. „Enige tijd terug hebben wij het bestuur van de Albert Schweitzergroep in overweging gegeven de boerderij Kromwijk 3 te betrekken. Ik ben het met de heer Groen eens dat Houttuin Sluipwijk in een slechte staat van onderhoud verkeert, maar de padvinderij zelf schijnt er erg gelukkig mee te zijn. Bovendien hebben zij laten weten niet veel belangstelling te hebben voor de boerderij Kromwijk 3 omdat deze gezien de ligging de zeeverkennerij-activiteiten in de weg zal staan.“

Nadat de heer Verhoef had medegedeeld dat de padvinderij tot en met 14 mei bedenktijd was gegeven, werd besloten dit voorstel aan te houden.

C.J.V. en Aktief '70

Daarvoor waren twee andere verhuurovereenkomsten van jeugdhomes aan de orde geweest, namelijk de kruithuisjes aan de Singel en de boerderij van Aktief '70 in Kromwijk.

Beide gebouwen zullen op basis van jaar op jaar voor de prijs van f 7 per vierkante meter aan de jeugdsociëteiten worden verhuurd.

De overweging om van jaar op jaar te verhuren zijn overigens wel geheel verschillend. Het terrein waarop de kruithuisjes zijn geplaatst heeft nog steeds de aandacht van de commissie Eisses voor een stadskantoor. De boerderij in Kromwijk zal in de toekomst plaats moeten maken voor de aanleg van de zuidelijke randweg.

Over de kruithuisjes zelf werd overigens door de heren commissieleden nogal uitvoerig van gedachten gewisseld. Zo vroeg de heer In 't Veld (P.C.) zich af of het beschikbaar stellen van deze kruithuisjes ten behoeve van het jeugdwerk niet al te voorbarig is geweest. „Dat niet“, antwoordde de heer Verhoef, „maar dat gaat wel op voor wat betreft de toezegging om de twee huisjes door middel van een sluis te verbinden.“

Wij hebben dat via een artikel 17-procedure geprobeerd, maar dat is door G.S. afgewezen. Nu is de zaak opnieuw aan het rollen gebracht via een artikel 19-procedure.

Maar ook de jeugd weet, dat indien deze aanvraag wordt gehonoreerd er toch geen toekomstige waarde aan mag worden gehecht.

De heer In 't Veld overigens wenste toch zijn stem wat betreft de verhuur van de kruithuisjes voor te behouden. „Ik wil graag eerst iets meer weten over de bestemming van dit terrein aan de Singel“, zei hij.

22 MEI 1975

WOERDENSE COURANT

Aanfluiting?

Wanneer de heer Groen zegt dat de boerderij Houttuin-Sluipwijk een aanfluiting is voor de Middellandpolder, is dat een volstrekte omkering van zaken. Niet Houttuin Sluipwijk, maar de miljoenen guldens gekost hebbende kantoorcomplexen zijn een aanfluiting voor de Middellandpolder. Dat dit voor Woerdens groei en welvaart noodzakelijk is geweest doet aan de feitelijkheid van deze constatering niets af.

Net nu het er op begint te lijken dat na een zwakke aanloop er zoiets als een jeugdbeleid lijkt te groeien moet het nota bene uitgeredend iemand van de KVP zijn die dit met de linkerhand denkt af te kunnen doen. Alsof in jeugdwerk niet veel meer factoren een rol spelen dan het vereiste aantal kubieke meters. Daar getuigen nogal wat nieuwbouwwijken van na de oorlog van waar men in flatgebouwen ruimtes creëerde voor jeugdwerk. Dat zijn nu, en terecht, rijwielerbergsplaatsen geworden. Een actief gemeentelijk jeugdbeleid houdt in grote mate rekening met de wensen van de jongeren zelf. Jeugd en jongerenwerk is in nog al wat politieke programma's opgenomen. Wanneer andere politieke partijen onvoldoende tegenwicht bieden tegen deze vorm van barbarisme, ja, dan zullen de partijpolitieke grutters in Woerden het wel winnen.

Arme padvindders, er zijn belangrijker doelstellingen dan de uwe!

W. Littel,

J. Sluiterstraat 3, Woerden

Naschrift redactie

Zoals de brievenlezer de zaken stelt vinden wij eerlijk gezegd toch wel erg eenzijdig. Inderdaad heeft de heer A. Groen Houttuin Sluipwijk een aanfluiting genoemd voor de Middellandpolder. Dat de heer Groen echter „met de linkerhand de zaken denkt af te doen” moeten wij toch bestrijden. Wij hebben, althans zo is dit bij ons overgekomen en ook geschreven, uit het betoog van de heer Groen begrepen dat hij juist voor de padvinderij een beter onderkomen wil. Hij wees namelijk op de twee in aanbouw zijnde houten verenigingsgebouwen van de duiven- c.q. vogelvereniging. „Waarom”, zo vroeg hij zich af, „is iets dergelijks ook niet voor de padvinderij mogelijk.” Dat u de kantoorcomplexen in de Middellandpolder een aanfluiting vindt is uw constatering. Dat Houttuin Sluipwijk een aanfluiting wordt genoemd is een constatering van de heer Groen. Hierbij moet nog wel worden opgemerkt dat op grond van rapporten is gebleken dat de omstreken boerderij in een zeer slechte staat van onderhoud verkeert. Dat de brievenlezer het optreden van de heer Groen een vorm van barbarisme noemt gaat, dachten wij, toch wel iets te ver,

In Woerden: Boerderij niet voor padvindders

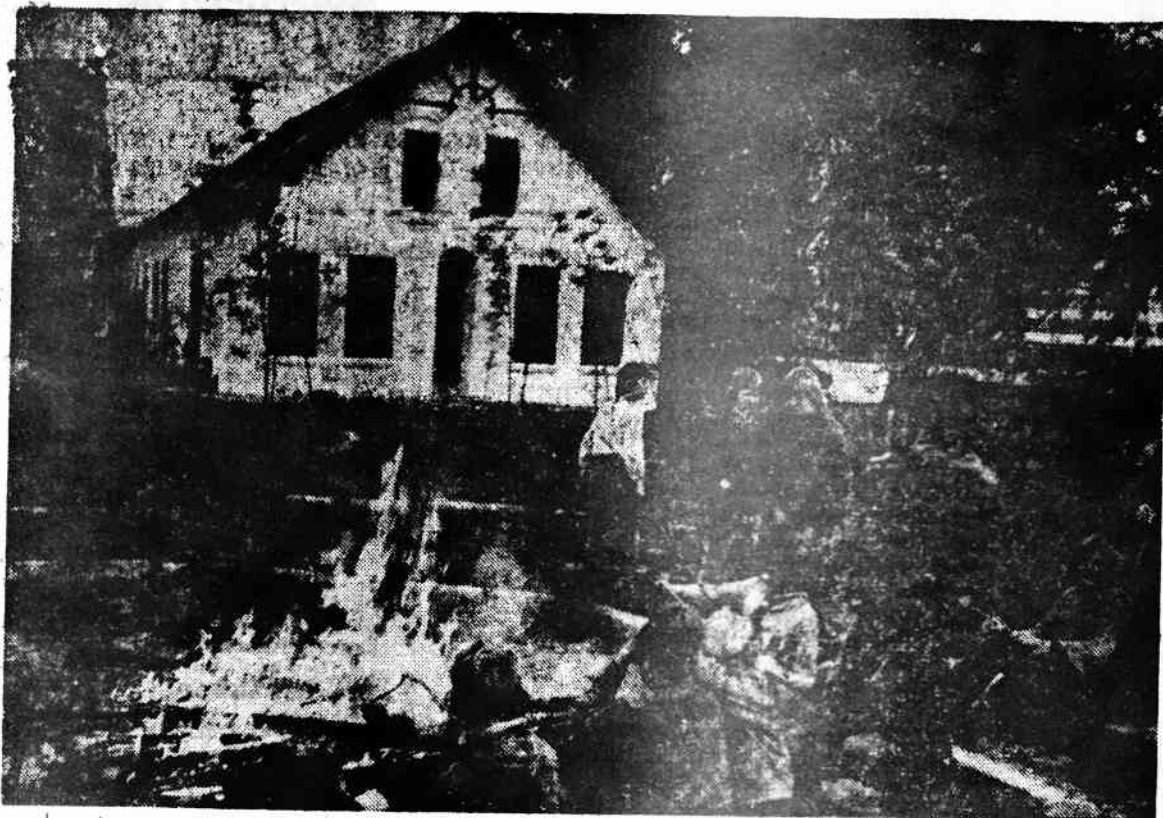
WOERDEN — Een aanfluiting, schandelijk en weggegooid geld. Zo noemde vrijdagavond A Groen (KVP) in een vergadering van de commissie Openbare Werken en ruimtelijke ordening het handhaven van een oude vervallen boerderij in Kromwijk.

In de betreffende boerderij zouden volgens een aan de commissie voorgelegd voorstel de padvindders van de Albert Schweitzergroep de komende drie jaar kunnen bivakkeren.

„Opknappen van dit wrak, voor wiens rekening dan ook, kost te veel geld”, meende de heer Groen, die de andere commissieleden aan zijn zijde kreeg, waardoor het voorstel getorpedeerd werd.

Als suggestie voor een goede behuizing verwees de heer Groen naar de houten clubgebouwen zoals die aan de Singel zijn verzezen ten behoeve van de postduivenvereniging.

De padvinders zitten er weer naast...

(Door Irene Duin)

WOERDEN — Op 22 april van dit jaar liet wethouder P. Verhoef een belangrijke brief tikken, bestemd voor de enige padvindergroep in Woerden: 'de Albert Schweitzergroep'. De kogel leek door de kerk: het door de padvind-ers felbegeerde concept-huurcontract kon bijna worden ondertekend zodat aan een jarenlange onzekerheid over de huisvesting van de groep een einde zou komen.

Maar dit soort dingen schijnen tijd te moeten kosten; de brief bleef nog een poosje op het stadhuis en werd pas verzonden op 2 mei met de vermelding dat vóór 9 mei het antwoord binnen diende te zijn. De padvindergroep had dus een week de tijd om een handtekening te zetten.

Zo'n handtekening is natuurlijk gauw gezet. De padvind-ers echter, door jarenlange beloftes en vaagheden nogal attent geworden, konden in die week niet tot een standpuntbepaling komen. In het huurcontract zagen zij graag een regeling opgenomen voor onderverhuur. En ook wat betreft het onderhoud van de buitenkant van de boerderij wilden zij een andere regeling dan in het concept stond aangegeven.

De padvind-ers vroegen uitstel aan, op 7 mei. Aangezien daar geen reactie op kwam nam men aan dat het uitstel was verleend.

NOODLOTTIG

Dit uitstel werd hun noodlottig. Op 15 mei werd het voor de padvind-ers diep treurige nieuws bekend dat het voorstel in een commissievergadering van openbare werken was teruggenomen om te onderzoeken of er nog andere mogelijkheden waren.

Wat was er inmiddels gebeurd dat een eenmaal genomen besluit zo gewijzigd kon worden? In de Woerdense Courant van 15 mei staat te lezen dat het raadslid A. Groen (KVP) niet van plan is zijn stem te geven om: „dit vervallen gebouw voor de tijd van drie jaar te verhuren aan de padvinderij. Het is een aanfluiting voor de gehele Middelland-polder, waar bedrijven voor miljoenen aan kantoorcomplexen hebben gebouwd om dit schandelijke ding te laten staan.”

Over smaak valt nog te twisten: wat de een 'mooi en rustiek' vindt, is voor de ander een „schandelijk ding”. Merkwaardig is dat de heer Groen uitspraken doet over een boerderij die in zeer slechte staat verkeert, waarbij hij zich beroept op rapporten van gemeentewerken. Bij navraag blijkt dat het niet gaat om de slechte staat maar om achterstallig onderhoud. Een bezoek aan de boerderij bevestigt

Albert Schweitzer- groep nog altijd zonder behuizing

dit: een leek kan zien dat het gebouw zeer solide in elkaar zit.

Binnenin bevindt zich een stevige balkenconstructie en in het achterhuis zijn om de drie meter zes houten spanten geplaatst, nergens is in het hout molm te ontdekken. Evert Dijkstra, verkennersleider, zegt hierover: „We onderhouden het gebouw in zijn totaliteit, de hele buitenkant hebben we wit gespoten in de wetschap dat het huurcontract onderweg was. Al negen jaar lang vechten we voor dit gebouw.”

ACHTERHAALD

De argumenten van de heer Groen die in mei zo doorslaggevend waren om de verhuur niet door te laten gaan lijken inmiddels achterhaald. Iedereen is het er over eens dat het hier gaat om achterstallig onderhoud. Toch zegt wethouder Verhoef in een interview met de Rijn en Gouwe van 23 mei: „Ik dacht dat de bouwkundige kennis van de heer Groen wel zodanig is dat hij weet waar hij over spreekt.” Verderop zegt hij: „De eigen gebouwendienst heeft bezwaren in verband met de veiligheid onderschreven.” En dat terwijl de Albert Schweitzergroep alle noodzakelijke veiligheidsmaatregelen reeds lang had getroffen.

Al deze tegenstrijdigheden brachten raadslid drs. J. D. Gabor er toe in een vergadering in mei een aantal scherpe vragen te stellen. De beantwoording kwam

in de laatste raadsvergadering van 27 juni. Gabor is hierover tevreden omdat de antwoorden die werden gegeven bijdragen tot duidelijkheid. Gabor: „Het is gebleken dat de horeca de prioriteit krijgt boven de padvind-ers. Ik kan me daarin wel vinden, mits mijn criteria als uitgangspunt genomen worden. Deze criteria zijn zodanig opgesteld dat aan de wensen van de padvind-ers over hun tegenwoordige of alternatieve huisvesting wordt voldaan. Bij het beantwoorden van mijn laatste vraag is er echter een contradictie: de raad weigert de opbrengst van de verkoop van de boerderij te besteden voor het jeugdwerk en een alternatieve ruimte voor de Albert Schweitzergroep. Men aanvaardt echter wel mijn criteria waarin onder andere gesteld is dat bij een eventuele andere huisvesting gelden hiervoor beschikbaar gesteld moeten worden. Naar mijn idee heeft het college zichzelf hiermee vastgepraat.”

ERG ENG

De heer Gabor vervolgt: „Het college heeft die laatste vraag zeer formalistisch beantwoord maar het ging in feite om de intentie: is de gemeente bereid om bij te spijkeren in de kosten die met een alternatieve huisvesting gemoeid zijn? Hebben ze geld over voor het jeugdwerk? Op dit gedeelte van de vraag kreeg ik helemaal geen antwoord. Men denkt alleen maar aan pacht, opbrengst en huurder, een erg enge interpretatie.”

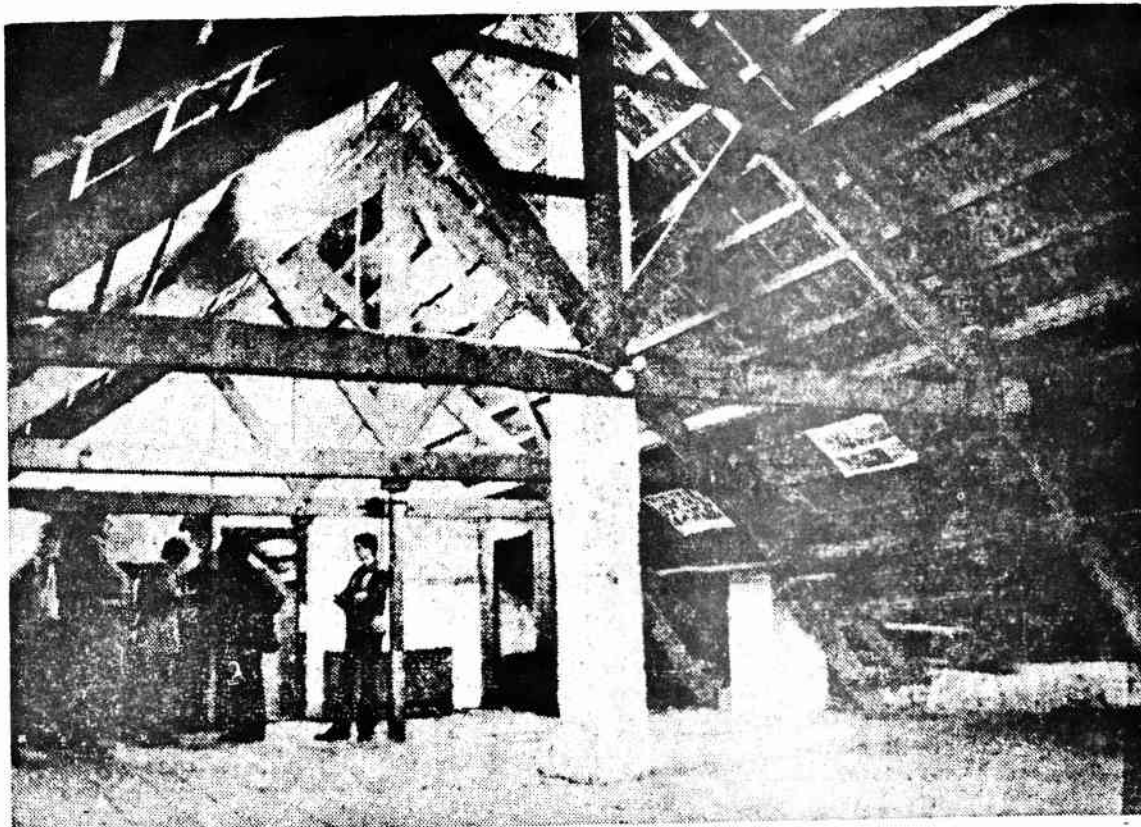
— U stelde ook een vraag over de tegenstrijdige uitspraken van leden van het college over wel of geen belangstelling uit de horecabedrijven. Was er zo'n communicatiestoornis in het college?

„Ja, wethouder De Wolf beweerde dat er geen belangstelling meer bestond, wethouder Verhoef beweerde het omgekeerde.”

Op 4 november hadden enkele bestuursleden van de padvind-ers een gesprek met wethouder De Wolf gehad. Alle wensen werden geïnventariseerd en de wethouder zegde een voorlopig huurcontract toe. Ná dit gesprek werd wethouder De Wolf opeens geconfronteerd met een ingekomen brief van aannemingsmaatschappij De Laan. Op de commissievergadering van 7 november '74, uitte hij hierover zijn verbazing. Opnieuw is alles nagechecked en op 14 april '75 was iedereen er van overtuigd dat gegadigden uit de horeca-sector niet meer meespeelden.

IEDEREEN BLIJ

Gabor vertelt: „Iedereen was blij dat eindelijk een contract kon worden opgemaakt.” Dit gebeurde dan ook op 22 april en hiermee zijn we weer aan het begin van dit verhaal en komen

we vanzelf terecht bij de opmerkingen van raadslid Groen.

Wát dreef de heer Groen er toe om aan het voorstel niet zijn stem te geven en weer met de horeca op de proppen te komen?

Gabor werpt wat licht op de zaak als hij zegt: „Er was toen al een voorstel om een krediet van f 4500 uit te trekken om de boerderij op te knappen. De heer Groen vond het echter zonde om dit bedrag in de in zijn ogen vervallen boerderij te stoppen. Liever zag hij het pand verkocht aan de horeca en wilde hij het vrijkomende geld besteden voor een verantwoord alternatief. Hij is nu de kwaje pier terwijl hij niets anders heeft gewild dan de padvindders te helpen. Trouwens onze hele fractie wil dat: het staat ook zeer concreet vermeld in ons partijprogramma.”

— Wat vindt u van de boerderij?

„Persoonlijk vind ik het contrast tussen die moderne kantoorgebouwen en die boerderij wel ludiek. Maar hij moet wel goed opgeknapt worden, zoals hij er nu bijstaat is het niet aanvaardbaar.”

MOBILITEIT

De padvindders blijven er graag zitten ze hebben inmiddels veel geld (f 4.000) en werk in het gebouw geïnvesteerd, hierdoor en door de gunstige ligging voelen ze zich emotioneel gebonden aan hun boerderij.

Gabor werpt daar tegen in: „Dat bejaarden gebonden zijn aan een bepaalde plek kan ik me indenken, van jonge mensen verwacht je mobiliteit, nieuwe initiatieven.”

— Dat heeft toch niets met jong en oud te maken?

„In hun leeftijd moet je ondernemend zijn, het is wat anders als ze er op achteruit zouden gaan, maar er is een nieuw alternatief gekomen: de boerderij van familie De Wit uit Geestdorp.

— Wat bent u van plan verder te doen?

„Ik wacht rustig af tot het college met een voorstel komt. Ik reken op de steun van de wethouder van jeugd, sport en cultuur, hij mag mij deze keer niet in de steek laten. Hij mag het jongerenwerk niet in de steek laten.”

— Is dat wel eens voorgekomen?

„Ja, toen met de subsidieverhoging (10 pct.) voor het jeugdwerk, ook bij de behandeling van de subsidieverhoging van Het Loepje en De Loep. Het ging toen in feite om één stem en die had van hem moeten komen. Het is onderhand schandalig zoals de verenigingen hier onderdrukt worden. In de commissie is het een algemeen standpunt dat er op dit punt iets gedaan moet worden.”

Padvind ers naar andere boerderij

De boerderij in de Middellandpolder, die nu voor de Albert Schweitzergroep bestemd is.
(foto Gert v. d. Ham)

Woerden — De commissie openbare werken en ruimtelijke ordening is deze week akkoord gegaan met het herstel van de boerderij Singel 45 van mevrouw De Goey-Bos ten dienste van de Albert Schweitzergroep, die momenteel in de boerderij Houttuin-Sluijpwijk is gehuisvest. Er is een krediet nodig van f 58.000,- onder anderen voor herstelwerkzaamheden aan het dak. De padvind ers zullen ook zelf eene heleboel werk aan de verbetering doen en zullen — op rekening — f 10.000,- aan materialen vergoed krijgen.

Verkoop nog niet rond.

Bij de discussie zei wethouder Verhoef dat een en ander één geheel vormt met de overeenkomst, die is gesloten inzake de verkoop van de boerderij Houttuin-Sluijpwijk voor een horecabedrijf. Die verkoop is mondeling rond, maar het was de bedoeling, dat er een schriftelijke bevestiging op tafel zou liggen. Tot zijn spijt bleek dat niet het geval. De commissie stelde wel enkele vragen, maar bleek toch wel bereid om medewerking te geven. Vooral nadat de voorzitter had gezegd, dat men de tijdelijkheid van deze huisvesting zeker niet al te letterlijk moet nemen. Het college is ieder geval van mening dat deze boerderij voorlopig in stand moet worden gehouden. En afgezien van de vraag wie hem dan gebruikt, is dan toch herstel nodig. Voorlopig wordt de boerderij verhuurd voor 3 jaar (f 150,- per maand) met twee optiejaren.

Hoewel de heer Boeve van oordeel was dat een nota over huisvesting van het jeugd- en jongerenwerk in Woerden steeds dringender nodig wordt, hield wethouder Verhoef er een andere mening op na.

Hij meende dat men er met nota's alleen niet komt. In een subsidieverordening — zo blijkt weer — kan men een zaak als deze ook onmogelijk oplossen. Er zullen altijd ad hoc beslissingen nodig blijven en hij had de indruk dat de verenigingen tot nu toe gelukkig zijn met de wijze waarop het gemeentebestuur tracht hen zoveel mogelijk een eigen home te bezorgen.

Als de boerderij door de jeugd in gebruik wordt genomen, zal de overweg naar dit pand worden afgesloten. De boerderij zal uitsluitend toegankelijk zijn via de Middellandpolder.

Albert Schweitzergroep

jubileert

WOERDEN — De Albert Schweitzergroep viert vandaag feest. De Woerdense padvinders bestaan als groep precies tien jaar. Reden om gezamenlijk de bossen rond Austerlitz in te trekken en vanavond gezellig bijeen te komen in de boerderij Houttuin-Sluiswijk. Over een paar maanden zal de Albert Schweitzergroep een boerderij aan de Singel betrekken.

Eén van de mensen van het eerste uur is hopman Jan Landman (34), de voorzitter van het leidersteam. Tien jaar lang heeft hij zich intensief voor de padvinderij ingezet.

„In het algemeen kun je stellen, dat het schoolse er bij de padvinderij wel af is. Alweer zo'n jaar of vijf zijn de vaardigheids-eisen voor de verkenner afgeschaft. Wie nu verkenner wil worden hoeft niet eerst meer te tonen, dat hij een tentje kan opzetten, met een bijl kan omgaan, kan koken en dergelijke. Dat leren de jongens spelenderwijs”, aldus Jaap Landman.

Een andere belangrijke verschuiving in gunstige zin is de steeds grotere democratisering onder de nakomelingen van Baden Powell. Jaap Landman heeft het als „opperhoofd” van de Woerdense padvinderij, aan den lijve ondervonden.

Respect

„Het is gelukkig veel democratischer geworden. Vroeger stond de hoofdleider ver verheven boven de rest van de groep. Iedereen had groot respect voor hem. Hij was het die de lakens uitdeelde. Die afstand is nu volledig verdwenen. Je bent als voorzitter veel meer een teamgenoot”, zegt Jaap Landman.

Erg blij is hij ook dat de Woerdense groep enorm is gegroeid. En dat blijft doorgaan. „We hebben nu 120 welpen van zeven tot elf jaar en verkenner. Daarbij een leidersteam van dertig mensen. Dat maakt 150.”

Heitje

De hopman erkent dat de padvinderij — sinds drie jaar is de Albert Schweitzergroep gemengd,

dus zijn ook meisjeswelpen van de partij — op één onderdeel is blijven stilstaan. Dat betreft de actie „Een heitje voor een karweitje”. Wie doet er tegenwoordig nog iets voor een kwartje?

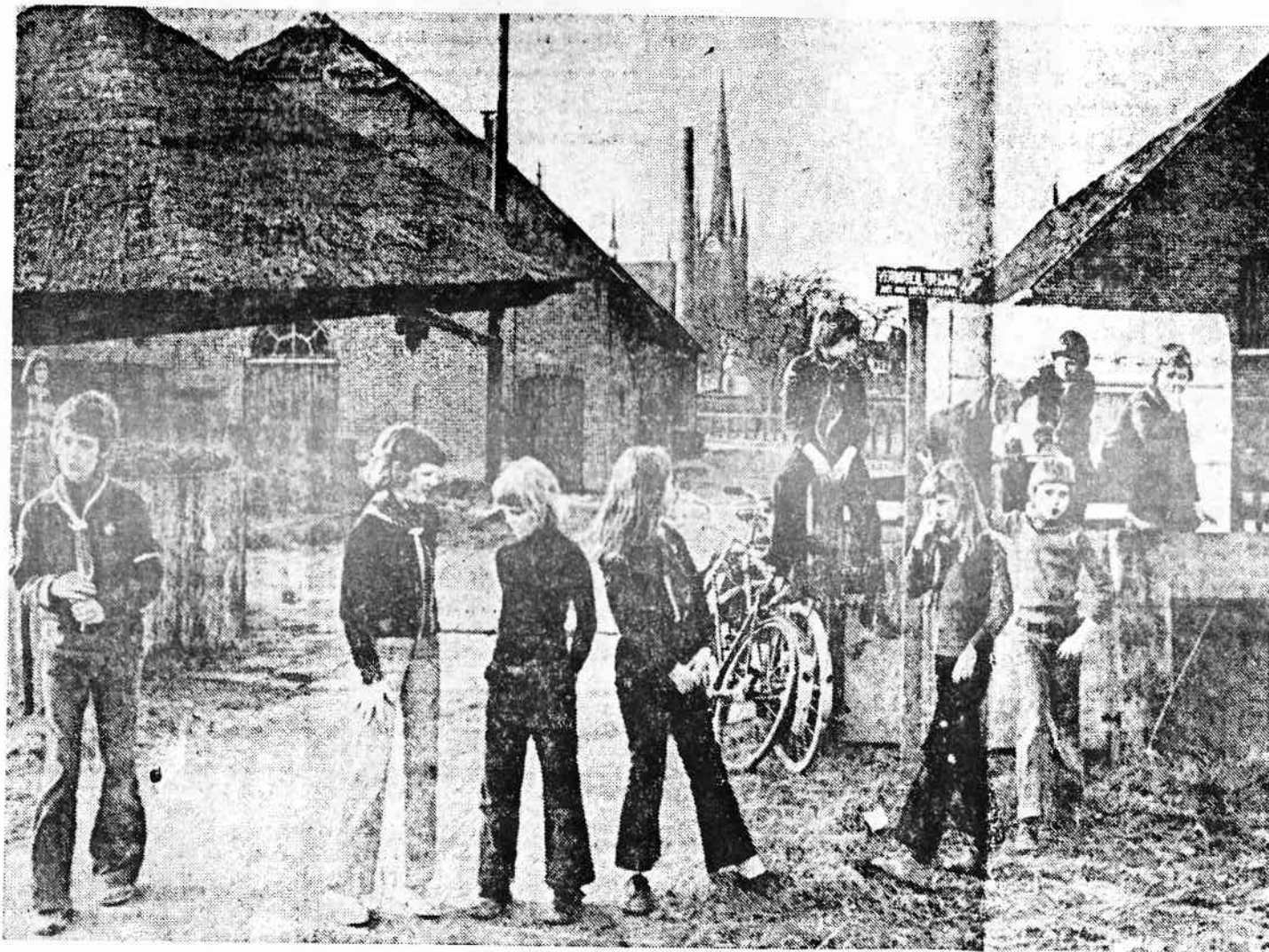
Jaap Landman: „Het is voor deze tijd gewoon een lachertje. Toch wordt het nog in stand gehouden. Niet zo groots opgezet meer als vroeger natuurlijk. Dat kan ook niet als het zo weinig opbrengt. We krijgen bovendien regelmatig klachten van ouders die menen dat hun kinderen misbruikt worden. En dat is ook wel zo. Het kwartje wordt door sommige mensen flink uitgebuit.

Ze laten de kinderen er gerust een hele tuin voor omspitten. Dat kan natuurlijk niet”, stelt Jaap Landman, die achter het heitje voor een karweitje tussen haakjes graag „een knaak voor een taak” wil toegevoegd zien.

Toekomst

Hoe ziet Jaap Landman de toekomst van de padvinderij? „De mensen krijgen steeds meer vrije tijd en de padvinderij is een mooie vorm van actieve recreatie”, vindt hij. „Daarom zie ik de padvinderij blijven bestaan en zich meer uitbreiden. Het is bewezen dat het ook in een behoefte voorziet”.

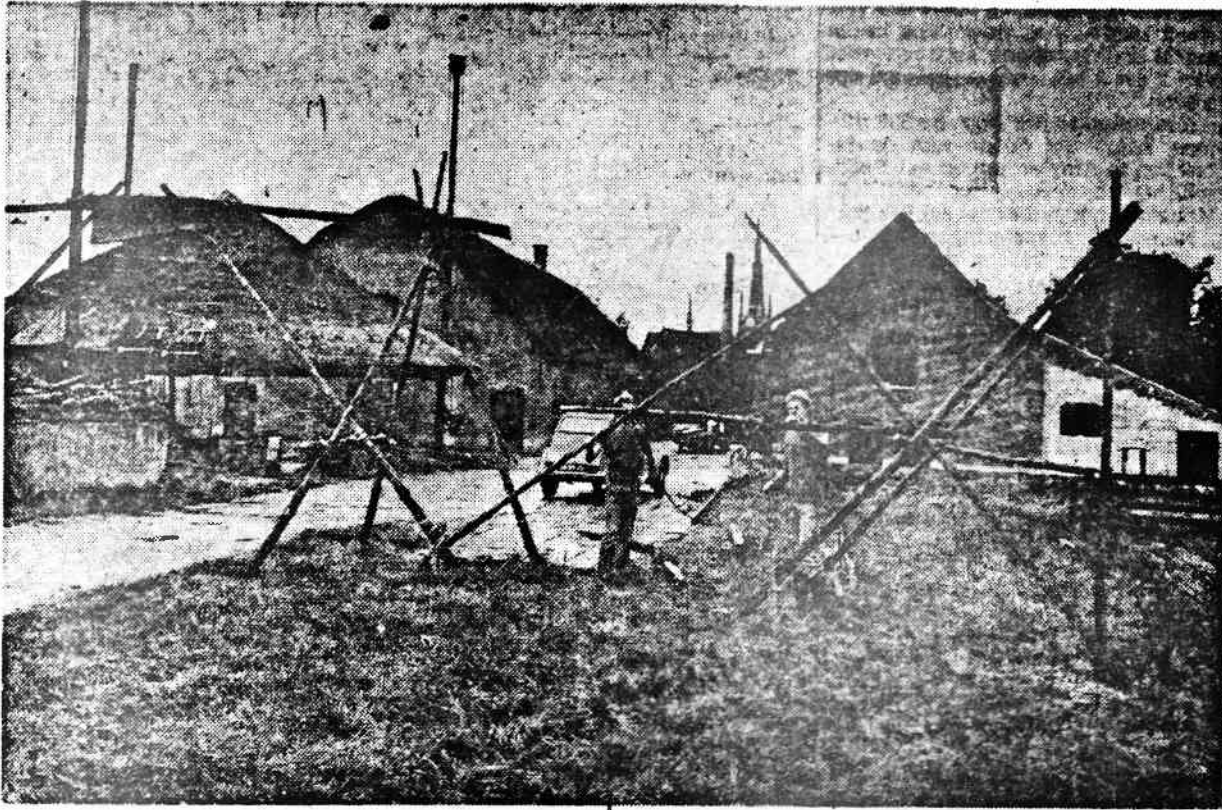
Hopman Jaap Landman: padvinderij is veel democratischer geworden

★ Leden van de Albert Schweitzergroep verkennen hun nieuwe onderkomen, de boerderij in de Middelanderpolder.

Middellandhoeve 'huis'

Woerdense padvindersgroep

DE MIDDELLANDHOEVE: het eerste eigen onderkomen van de Albert Schweitzer Scouting groep in Woerden.

(Van één onzer verslaggevers)

WOERDEN — Na gedurende dertien jaar bijeen te zijn gekomen in achtereenvolgens een kippenhok, een koeiestal, een kaaspakhuis en

een zolder van een oude boerderij, komt de Woerdense Albert Schweitzer scouting-groep vanaf morgenmiddag officieel in het bezit van een eigen onderkomen. De laatste anderhalf jaar zijn de padvinders bezig geweest met het opknappen van de „Middellandhoeve” en zij vonden het nu tijd de nieuwe accommodatie eens voor de Woerdense bevolking open te stellen. Vandaar een open dag met als klapper de opening door burgemeester Bos.

De boerderij is eigendom van de gemeente en wordt voor een schappelijke prijs aan een groep verhuurd. Toen de jongens en meisjes in de oude hoeve kwamen was deze nog maar net afgedankt als officiële boerderij. De boel was behoorlijk vervallen en was aan een grondige opknapbeurt toe. De groep kwam een deal met de gemeente overeen: zij zouden de binnenkant voor hun rekening nemen, de buitenkant en de aanleg van centrale verwarming was voor de gemeente.

INTENSIEF

Voor het grootste gedeelte hebben de padvinders de binnenkant zelf opgeknapt. Alleen het hoognodige werd door vaklui in orde gemaakt. In het oude woonhuis zijn het berg-hok, de keuken en de toiletten ondergebracht en worden de zolder en een grote kamer aan Youth for Christ en de zwemvereniging De Watern vrienden verhuurd. De rest zal intensief door de groep zelf gebruikt worden.

De „Albert Schweitzer” telt honderddertig leden die door de week 's avonds en op zaterdag de hele dag gebruik van de hoeve maken. De echte authentieke dingen van de boerderij hebben ze tijdens de opknapbeurt laten staan waar ze stonden. Zo zijn er nog twee grote schouwen, een broodoven en twee

muurschilderingen waarvan eentje van de schilder Willem Gestel.

De opening gaat volgens Hans van Dijk van de groep op een ulterst ludieke manier gebeuren. Hij vertelt: „Van een stuk of negentig lakens hebben wij één groot laken gemaakt. Dat hangen we op een hele ingenieuze wijze voor de boerderij en als de burgemeester aan een

touwtje trekt, zakt het hele laken naar beneden en wordt onze nieuwe accommodatie zichtbaar”. Hij hoopt dat er veel mensen zullen komen kijken want zegt hij: „De mensen moeten nou eens echt weten wat wij allemaal doen. Ze zullen zien dat de padvinderij nog leeft in Woerden en dat wij die accommodatie hebben verdiend”.

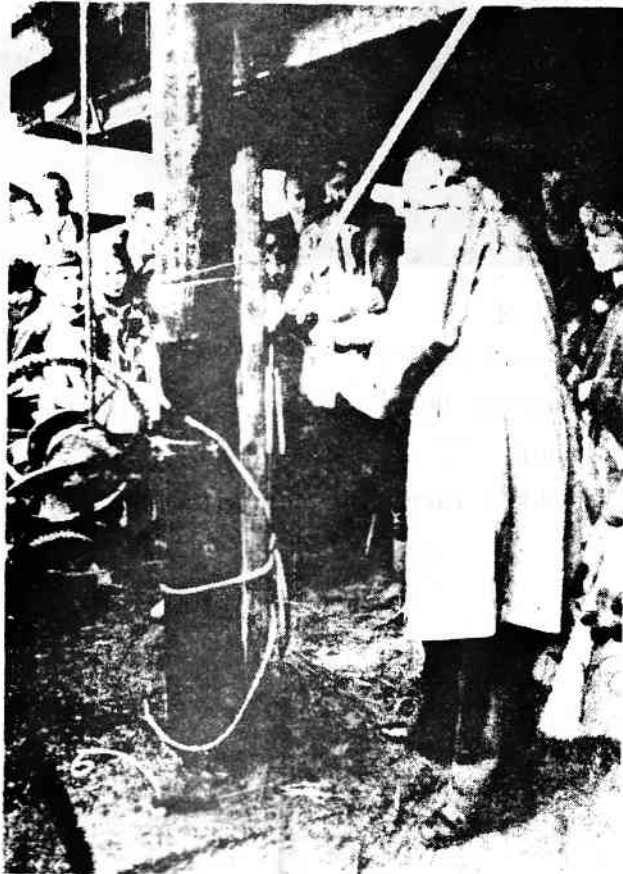
Opening valt in het water

WOERDEN - De originele opening van het nieuwe onderkomen van de Albert Schweitzergroep in de Middellandpolder is zaterdagmiddag door het zeer slechte weer in het water gevallen.

Het was de bedoeling dat burgemeester Bos de fraai gerestaureerde boerderij letterlijk zou onthullen. De padvinders hadden hiertoe vele meters laken aan elkaar genaaid. De bij bakken neervallende regen en fikse windstoten waren er de oorzaak van dat de burgemeester in plaats van een lakenverpakking een soort witte waslijn, wapperend en druipend, naar beneden trok.

Namens het stichtingsbestuur dankte mevrouw Gerritse de gemeente voor de welwillende medewerking bij de totstandkoming en toekenning van de oude hoeve. Tevens benadrukte ze het vele werk dat de padvinders hebben verzet teneinde de boerderij om te toveren tot een keurig clubgebouw. In het bijzonder vermeldde zij hierbij de grote inzet van padvindersleider Jaap Landman en zijn echtgenote.

Burgemeester Bos feliciteerde de Albert Schweitzergroep namens het gemeentebestuur van harte. „Ik ken het padvinderswerk vanuit mijn verleden. Volgens mij is er voor padvinders geen beter onderkomen denkbaar dan de sfeer van een gerestaureerde boerderij”, aldus de burgemeester. „Ik hoop dat u zich hier kunt uitleven in uw liefhebberij en goede daden en wens scouting Woerden veel plezier en succes toe”. De burgemeester besloot zijn openings toespraak met de wijze uitspraak „Ik hoop dat het goede hier geleerd wordt”.

Burgemeester Bos opent de boerderij van de Albert Schweitzergroep door het gebouw te „onthullen”.

Avondvierdaagse 1976

vlaggedragers: Rob Hooymans en Martin Oost

lakendrager: ?? en Paul Kiesel

midden achter laken: Jeroen Witmond

Kampdoopt zeeverkenner

zomer 1978

Zomerkamp Duitsland Brextal - Bendorf Sein
op het kampterrein station

vlnr. Paul Kiesel, Ton Hooymans, Joop Huizing,
Frans de Waal, Dim Gerritse en Peter Busse

Winterkamp 1970/1980 Drunen

vlnr. Jaap Droogers, Rob Janmaat, Rob Hooijmans,
Paul Kiesel, Hans Wolf en Paul Kwakkenbos

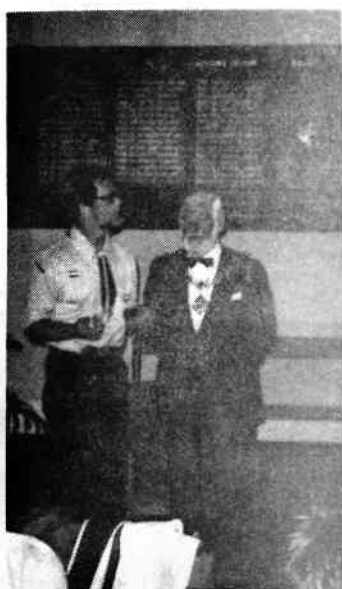

Zomerkamp Luxemburg te Wilz 1980

achterste rij: Bauwe Keuning, Yvonne Vergeer, Jan vd Wijngaard,
Rob Hooymans, Egbert de Kuiper, Dim Gerritse,
Paul Kiesel, Hans Kuipers. Wouter Snijder,
Henk Jan Keuning, Jaap Landman, Brannie Landman.

2e rij: Ronnie Luitwieler, Gerald Landman, Peter Busse,
Ine Feyt, José ?

zittend: ? ?, Flip ter Meulen, Marcel Landman, André Schouten,
? ?, ? ?, Heidi Peters, Brigitta den Oudsten,
Joland van Beek, Inge Landman, Eddie vd Bogaard,

Jaap bij de Burgemeester van Ilkeston, tijdens het kamp in 1982

Concours Hippique 1983

Edwin Verbeek en Ferry Luitwieler

Zomerkamp te Heyen 1984

vlr. Paul Kiesel, Dennis Leeuwen, Jan Knol, Frank vd Landen,
Ferry Luitwieler, Remco Verbeek, Wouter Snijder, Bianca
Heydeman, Wouter de Groot

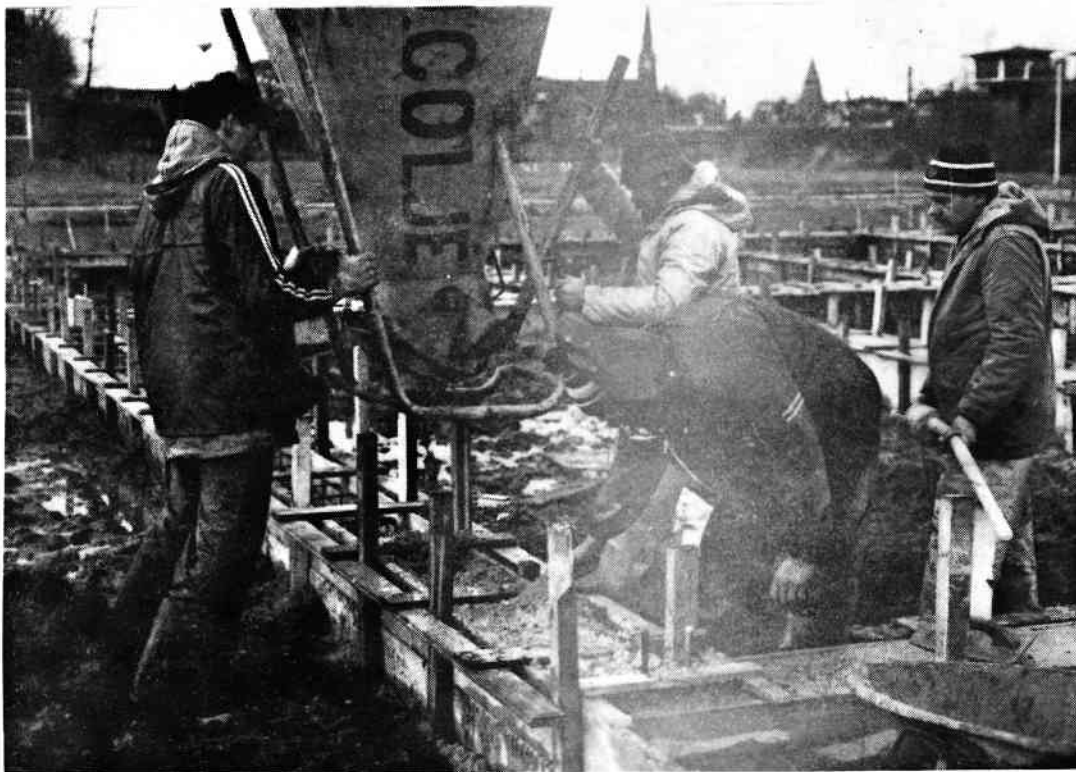
zittend: Edwin Verbeek, Isabella de Kruijf, Richard de Geus, Victor
van Beyma, Judith Keijer, Yvonne Vergeer, Joyce Voortman,
Conny Vernooij, Sandra Heideman
Mark Woerden

Voorjaarskamp 1985 Dinsdagavondtroep
 een patrouille die straf heeft
 vlnr. Ferry Luitwieler, Maarten Heere
 Victor van Beyma en Wouter de Groot

Zomer '85 Luchtverkenners

Het storten van de fundering voor de nieuwe boerderij (1986)

ZO ZAG HET PROGRAMMA-BOEKJE ERUIT VAN HET EERSTE KAMP IN ENGELAND

21st ILKESTON — ALBERT SCHWEITZER SCOUT GROUPS

ANGLO/DUTCH EXCHANGE 1972

SATURDAY, 29th JULY to SATURDAY, 12th AUGUST

PATROLS IN CAMP

Beaver Patrol

K. Gerritse
A. Schuilenburg
A. Engelhard
H. Dekker
C. Verweij
G. Jan. Takkenkamp

Condor Patrol

H. Cluistra
H. Van Dijk
P. Zimmerman
P. Kistenmaker
H. Janmaat
P. Threels

Falcon Patrol

F. Rasing
R. Van De Star
N. Van Vondelen
A. Stein
R. Hendrikse
B. Hoek
J. Pijbes

Fox Patrol

H. Gerritsen
P. Beving
R. Van Rooijen
E. Van De Heuvel
P. Mooij
W. Van Dam

Eagle Patrol

T. Schalkwijk
A. Van Vondelen
R. Blanckestein
A. Heijker

Buffalo Patrol

R. Flewitt
S. Dimaline
I. Holding
C. Gregory
M. Towers
J. Henshaw
G. Scrivens

Panther Patrol

C. Lee
K. Barrett
T. Griffiths
D. Beardsley
R. Sherriff

Tiger Patrol

K. Hawley
P. Cundy
J. Hendy
A. Jones
H. Cousins

Stag Patrol

M. Hamilton
K. Dimaline
G. King
S. Beardsley
G. Cundy
K. Shaw

Wolf Patrol

M. Highton
D. Towers
S. Hamilton
K. Dilks
J. Barlow
R. Orme

Albert Schweitzergroep veertien dagen in Engeland Hartelijke ontvangst door burgemeester

Woerden — Op zaterdagavond 29 juli negen uur vertrokken de verkenner van de Albert Schweitzergroep uit Woerden naar Engeland. Zij zouden daar één week doorbrengen in een kamp met de verkenner van de 21e Ilkeston scout group.

Het idee om samen met Engelse padvindders te kamperen is door de jongens zelf voorgesteld na deelname aan de Jamborette in 1970 in Amersfoort.

Ze hebben ook enorm hard gewerkt om te trachten de kosten voor de ouders zo laag mogelijk te houden.

Dat zij daarin bijzonder goed geslaagd zijn moge blijken uit het feit dat de reiskosten slechts f 76,50 per persoon bedroegen.

m. een zwemwedstrijd en een voetbalmatch. De kampweek werd gevolgd door een week gastvrijheid in ders. Tijdens deze week werden er bezoeken gebracht aan een kolen-Op het kampprogramma prijken o. Je gezinnen van de Engelse padvinderij, ijzergieterij en Nottingham Castle.

Ook werd er nog een berg beklommen en werden de jongens op het stadhuis van Ilkeston ontvangen door de burgemeester van deze plaats.

Dat gebeurde op woensdagavond 9 augustus.

Geschenken uit Woerden.

Na een ontvangst in de raadzaal van het stadhuis waarbij door de Nederlanders namens de gemeenteraad van Woerden 'n Delfts blauw bordje en een map met historische pentekeningen werd aangeboden ging burgemeester Wells wat dieper in op de inrichting van het bestuur van een engelse stad.

Mr. Wells die ook al een voorwoord geschreven had in het boekje, dat aan alle de uitwisseling deelnemende padvindders uitgereikt was, memoreerde nog eens het fantastische welkom, dat hem ten deel was gevallen toen hij in 1945 als één der bevrijders door onze steden en dorpen trok. Vervolgens liet hij de verkenner kennis maken met één van de vele facetten van het aan historische ceremonieel zo rijke Engeland.

Voor hun ogen schilderde hij een gemeenteraads-bijeenkomst waar het allemaal heel plechtig toegaat.

Nadat alle verkenner de zilveren scepter en de gouden ambtketen van de Mayor hadden vast mogen houden, liet burgemeester Wells hen nog de grote of balzaal zien die op dat moment juist was ingericht als rechtszaal.

Stukje privé-domein.

Hierna werden de Hollandse jongens uitgenodigd om naar de ontvangstkamer van de burgemeester te komen. Dit is als het ware een stukje privé-domein van de burgemeester en zijn vrouw. Niemand, geen wethouder of ambtenaar zal hier zo maar binnen komen, men wordt daartoe slechts door de burgemeester of zijn vrouw uitgenodigd.

In deze kamer sprak Mr. Wells nogmaals zijn dank uit voor de geschenken van het Woerdense gemeentebestuur en hij besloot met de hoop uit te spreken dat uitwisselingsprogramma's als deze de naties ter wereld dichter bijeen zullen brengen. Hij hoopte dat deze jongens nog eens en liefst vele malen Ilkeston met een bezoek zouden vereren, waarbij de deur van het stadhuis altijd wijd voorh en geopend zal zijn.

Na een fijne vakantie arriveerden de jongelui jl. zaterdag weer in Woerden.

Volgend jaar zullen de verkenner uit Ilkeston en Woerden gezamenlijk een week kamperen in Drunen (N.-Br.), waarna de jongens uit Engeland te gast zullen zijn van de Woerdense padvindders gezinnen.

A B C D S P O T H B J J M

Kampkrant van de Dinsdagtroep - Albert Schweitzergroep Woerden

Kampleiding: Hoofdleidster: Brannie Landman
Leiding : Monique Post Uiterweer
Jan van den Wijngaerd
Paul Kiesel
Echtgenotes : Theo Post uiterweer
Jaap Landman
red. kampkrant : Theo Post Uiterweer
Paul Kiesel
Typisten : Brannie Landman
Monique Post Uiterweer
Drukkerij : Brannie, Paul, Jan, Theo, Monique.
Verspreiding : Paul Kiesel

Voorwoord:

Voor het eerst in de geschiedenis van de Dinsdag komt er dit kamp een KAMPKRANT uit onder deskundige leiding van de redacteurs Theo Post Uiterweer en Paul Kiesel. Wij zullen deze week elke keer terug komen met bepaalde rubrieken zoals: de prijsvraag, interview met uw leider, weer van morgen gisteren en vandaag, mop van de dag, wist je dat, terugkijken op het programma van de vorige dag en van vandaag, ingezonden stukken en verhaal uit de oude doos.

Wij hopen dat jullie allemaal de belevenissen van jezelf en/of van de patrouille opschrijven en dit voor 12 uur 's middags inleveren bij de redactie. Als het weer meezit hebben wij hier vast een leuk kamp.

Veel plezier toegewenst namens iedereen die aan deze krant meewerkt.

Theo en Paul.

KAMPREGLEMENT:

1. Er mag niet gestookt worden (letterlijk en figuurlijk).
2. Er is kamprust van 22.00 uur tot 8:30 uur.
3. Men mag niet zonder toestemming op het leidersterrein komen.
4. Er mag niet gerookt en gedronken worden.
5. Er wordt elke dag een corveelijst bij de leiding gebracht.
6. Er dient naar de leiding geluisterd te worden.
7. Men mag niet zonder toestemming van het kampterrein af.
8. Er mag niet in bomen gehakt worden.

ALBERT SCHWEITZER GROEP . WOERDEN .

SCOUT- KOERIER

EEN SCOUT KOERIER VAN 10 JAAR GELEDEN

3 APR. 1976

SK

KOERIER

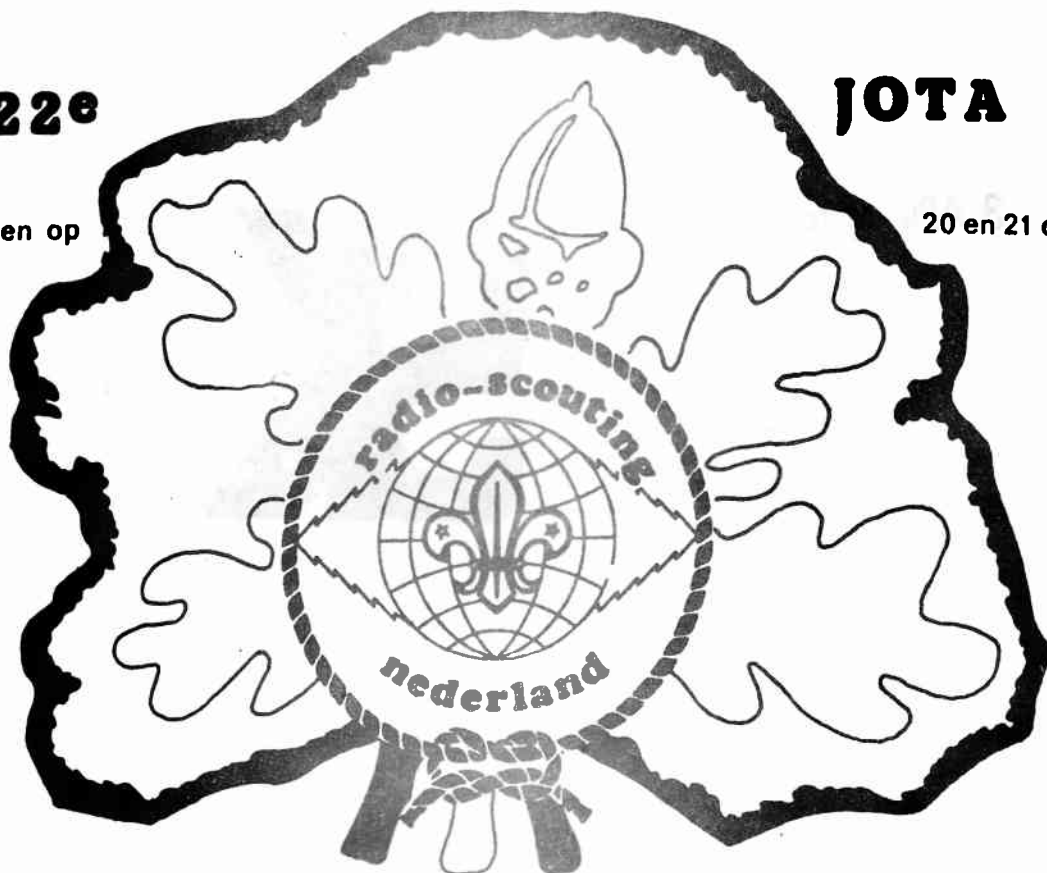
Radio Scouting Certificaat

22e

JOTA

Gehouden op

20 en 21 okt. 1979

Uitgereikt aan het station: PAoBHK/J

van de Albert Schweitzer groep

te Woerden

waarvan de leden tijdens het communicatiespel op
de HF banden Scouting informatie hebben uitgewis-
seld met minstens 11 verschillende buitenlandse
Scoutingstations in 6 verschillende landen.

Voor Scouting Nederland

[Handwritten signature]
Landelijk Organisator
Radio Scouting

Albert Schweitzergroep maakt Kerststukjes

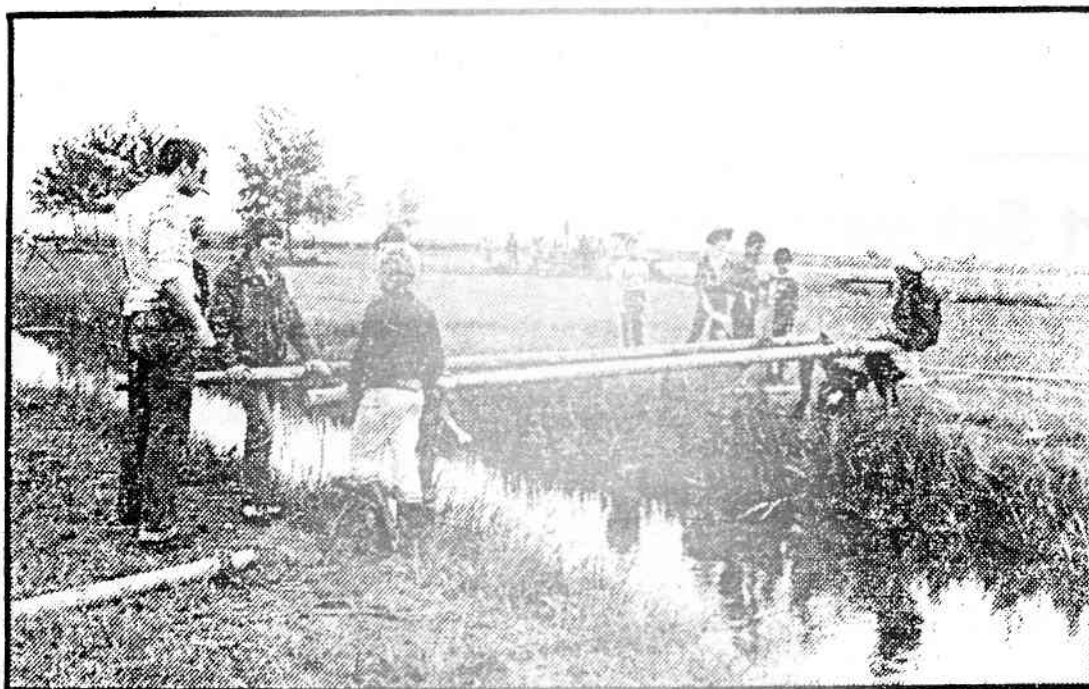
WOERDEN — Ieder jaar maakt de Albert Schweitzergroep kerststukjes. De opbrengst daarvan is bestemd voor de eigen activiteiten. Ook dit jaar is er weer bijzonder hard en enthousiast gewerkt om een groot aantal kerststukjes te maken. Dat gebeurde door allemaal vrijwilligers op de zolder van het eigen home, de Houttuin - Sluipwijk. Zaterdag werden de stukjes, voorzover besteld, thuisbezorgd en voor de rest aan de man gebracht in Woerden. De vrijwilligers hadden er maar liefst 600 gemaakt! Netto opbrengst ongeveer f. 2200,—!

Met die opbrengst is de groep erg blij! Want er moet nogal wat gebeuren in het nieuwe onderkomen, de boerderij De Goeij. Zoveel, dat het haast onmogelijk lijkt om alles door vrijwilligers te laten doen. „Ik heb de allergrootste bewondering voor de jongens, die van geen ophouden weten,” zei ons dezer dagen een bestuurslid. „Maar er zijn zoveel tegenvallers, dat het wel eens om moedeloos te worden is. Vooral het ontbreken van de zekerheid dat wij voor goed kunnen blijven, maakt het allemaal wat problematisch. Ik zie het momenteel niet meer zo erg zitten, maar misschien zie ik het te somber. Want de jongens zetten door! En dat is toch wel erg fijn.

Albert Schweitzergroep maakt Kerststukjes

Scouting op Hooge Burch

** Scouting hield voor de zesde keer een spel- en demonstratiedag op het terrein van de Hooge Burch, waar ook vele pupillen enthousiast aan deelnamen.*

ZWAMMERDAM — Voor het zesde achtereenvolgende jaar heeft scouting de pupillen van de Hooge Burch een heerlijke dag bezorgd.

Ongeveer honderd leden kwamen vrijdagavond al naar het voor scoutingactiviteiten uitstekend geschikt terrein van de Hooge Burch en begonnen daar met enkele werkzaamheden.

De Hooge Burch heeft in de loop der jaren diverse plezierige dingen aan deze dagen overgehouden. Zo werd eerder een trimbaan aangelegd. Dit jaar stond de dag in het teken van de Indianen en nu werd er een totempaal aangeboden.

De heer C. H. G. van Dam en zijn eveneens bij de Hooge Burch werkzame collega Martin de Vrij, hebben destijds het initiatief tot deze dagen genomen en zijn er nog steeds zeer nauw bij betrokken.

Het was een leuke dag, waaraan tal van pupillen van de Hooge Burch enthousiast deelnamen en waar anderen met veel plezier naar keken.

Het was alleen sneu, dat het slechte weer de organisatoren noopte om vier uur de activiteiten te staken. Toen was de show van ruiters met tien paarden en tien pony's uit Bodograven gelukkig al gehouden, want dit spectaculaire onderdeel van het programma was beslist een hoogtepunt.

In Scout koerier nr.2 lees ik een oproep voor een artikel,het Jubileum-nummer moet gevuld worden,er is nog geen copy voldoende.Nu laat ik dan als oud verkenner eens de stoute schoenen aantrekken.Jullie moeten weten dan ik nog steeds begaan ben met het wel en wee van jullie Albert Schweitzer-groep,vandaar.

"Arnhemse verkenners in oorlogstijd"

Als op 9 April 1941 de verkennerij door de toenmalige Duitse bezetter verboden wordt hebben we dat al een klein beetje kunnen voorzien.Doch wat gebeurd er,ons hoofdkwartier wordt door de "Luftwaffe " in beslag genomen en veel materiaal is daar nog opgeslagen.Goede raad is duur,een inbraak wordt besproken,het kan niet anders,het moet.Al dat kostbare materiaal in de handen van de Duitsers laten,neen dat mag niet.Zo besluiten op een avond een aantal leiders,voortrekkers en oudere verkenners tot een inbraak in ons eigen onderkomen.Ramen worden geforceerd en na menig uurtje zweten is wat niet vast zat,verdwenen en over een groot aantal adressen verspreid ondergebracht,het is gelukt en de bezetter heeft het nakijken.Men heeft nog wel even getracht het uit te zoeken,doch zo fanatiek was men toen in de lente van 1941 ten opzichte van ons nog niet.

Wat nu,officieel mag er geen horde,troep of stam bijeenkomst meer zijn.De verkenners,een groot aantal daarvan tenminste,besluiten met de leiders dan maar ondergronds door te gaan.Uniformen natuurlijk in de kast,doch het gaat niet om het uiterlijk maar we willen als scouts door blijven gaan en dat lukt aardig.Bijhet huis van een van de leiders hebben ze een grote tuin en nog belangrijker een erge grote zolder zodat binnenactiviteiten doorgaan.We kunnen ons verder bekwamen in seinen,touwwerk en vooral op E.H.B.O.activiteiten,een paar oudere verkenners fungeren zelfs als koerier voor de luchtbeschermingsdienst,geen overbodige zaak gezien wij in Arnhem regelmatig last hebben van bombardementen.

Op kamp gaan doen we zelfs ook,het eerste kamp is naar Terwolde een klein dorpje in de buurt van Deventer.Wij gaan op stap met de fiets met onze "DOLLE BENDE " zoals de troep toen werd genoemd,het enige onderscheidings-teken dat we dragen is een das,voldoende om herkenbaar te zijn.Tenten zijn ondergedoken en een onderkomen wordt bij een boer gevonden.Dat is wat anders slapen op een hooizolder,dolle pret!We blijven een weekje weg,een week om niet te vergeten.Ondanks narigheid van de oorlog hebben wij veel plezier en doen aardig wat ervaring op met het werken op de boerderij.De oorlog gaat verder en voor ons worden bijeenkomsten steeds moeilijker,maar we houden vol tot 1943.In 1944 is het onmogelijk geworden om er nog op uit te trekken,vele ouders vinden dat,begrijpelijk,onverantwoord gezien vooral na de invasie,6 Juni 1944,de wegen onveilig worden en er veel beschietingen plaats vinden.Tijdens de slag om Arnhem maken vele zich nog verdienstelijk met de evacuatie van Arnhem,het leeghalen van voedsel magazijnen,Rode Kruis werk.Na de bevrijding en de terugkeer in Arnhem komt veel van het ondergedoken materiaal tevoorschijn,veel is ook gestolen bij de plundering van de stad.Maar goed,wij kunnen direct starten met onze groep dat is in Juni 1945.We verlenen assistentie bij de grote HARK actie,rijden op Canadeze vrachtauto's mee om de weg te wijzen en voelen ons zelf als bevrijders van onze stad Arnhem.Er is genoeg te doen bij de opbouw en in September 1945 verlenen al deze verkenners een erewacht bij de onthulling van het Airborne monument in de " Berenkuil " aan de oprit van de Rijnbrug waar zo velen hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid.We zijn trots op ons uniform al bestaat het veelal uit samengeraapte onderdelen,er was nog geen scoutshop!

Zo zien jullie dat ook onder moeilijke omstandigheden het devies opgaat "Wees Bereid" en misschien besef je het nu nog niet,maar uit ervaring kan en mag ik zeggen,je herkent ze die verkenners van nu en toen en velen zullen dus met mij kunnen beamen, " Eens verkenner,altijd verkenner"

L.P.J.Vroemen

voetnoot:HARK is Hulp Actie Rode Kruis

Schrijver was welp,verkenner,voortrekker,leider